

A Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Szlovénia) által 2014. április 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d. o.o. kontra Szlovén Köztársaság – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

(C-207/14. sz. ügy)

(2014/C 202/17)

Az eljárás nyelve: szlovén

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Az alapeljárás felei

Felperes: Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d. o.o.

Alperes: Szlovén Köztársaság – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2009/54/EK irányelv⁽¹⁾ 8. cikkének (2) bekezdését, hogy az „azonos forrásból származó természetes ásványvíz” alatt a következőt kell érteni:
 - a) az ugyanazon egyedi kinyerési helyből származó víz, nem értendő ide azonban a különböző kinyerési helyekből merített víz, noha olyan vízről van szó, amelynek a forrása az ugyanazon felszín alatti víztest ugyanazon víztartó rétegének területén található a „víztartó réteg” és a „felszín alatti víztest” 2000/60/EK irányelv⁽²⁾ szerinti fogalommeghatározásai értelmében;
 - b) az ugyanazon egyedi kinyerési helyből származó víz, nem értendő ide azonban a különböző kinyerési helyekből merített víz, noha olyan vízről van szó, amelynek a forrása az ugyanazon felszín alatti víztest ugyanazon víztartó rétegének területén található a „víztartó réteg” és a „felszín alatti víztest” 2000/60/EK irányelv szerinti fogalommeghatározásai értelmében, amely fogalommeghatározások vonatkozásában figyelembe kell venni olyan körülményeket is, mint a kinyerési helyek közötti távolság, azok mélysége, az egyedi kinyerési helyből származó víz sajátos minősége (például a kémiai és mikrobiológiai összetétel), a kinyerési helyek közötti hidraulikus kapcsolat, a vízréteg nyitó- és zárópontja;
 - c) minden olyan víz, amelynek a forrása az ugyanazon felszín alatti víztest ugyanazon víztartó rétegében található a „víztartó réteg” és a „felszín alatti víztest” 2000/60/EK irányelv szerinti fogalommeghatározásai értelmében, függetlenül attól, hogy több kinyerési helyből tör-e a felszínre;
 - d) minden olyan víz, amelynek a forrása az ugyanazon felszín alatti víztest ugyanazon víztartó rétegében található a „víztartó réteg” és a „felszín alatti víztest” 2000/60/EK irányelv szerinti fogalommeghatározásai értelmében, függetlenül attól, hogy több kinyerési helyből tör-e a felszínre, azzal, hogy az említett fogalommeghatározások vonatkozásában figyelembe kell venni olyan körülményeket is, mint a kinyerési helyek közötti távolság, azok mélysége, az egyedi kinyerési helyből származó víz sajátos minősége (például a kémiai és mikrobiológiai összetétel), a kinyerési helyek közötti hidraulikus kapcsolat, a vízréteg nyitó- és zárópontja;
- 2) Amennyiben az első kérdésben javasolt megoldások egyike tekintetében sem lehet igenlő választ adni, olyan körülményeken kell-e alapulnia az „azonos forrásból származó természetes ásványvíz” fogalma értelmezésének, mint a kinyerési helyek közötti távolság, azok mélysége, az egyedi kinyerési helyből származó víz sajátos minősége, a kinyerési helyek közötti hidraulikus kapcsolat, a vízréteg nyitó- és zárópontja?

⁽¹⁾ HL L 164., 2009.6.26., 45. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.

A Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Szlovénia) által 2014. április 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – NLB Leasing d. o.o. kontra Szlovén Köztársaság – Ministrstvo za finance

(C-209/14. sz. ügy)

(2014/C 202/18)

Az eljárás nyelve: szlovén

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Az alapeljárás felei

Felperes az elsőfokú eljárásban, jelenleg felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: NLB Leasing d. o.o.

Alperes az elsőfokú eljárásban, jelenleg ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Szlovén Köztársaság – Ministrstvo za finance

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az alapeljárás fentiekben vázolt körülményeire tekintettel úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 90. cikkének (1) bekezdését, hogy a lízingtárgynak (ingatlan) a lízingbevevő tartozásainak meg nem fizetése miatt, továbbértékesítés és a lízingszerződés elszámolása céljából a lízingbeadó részére történő visszaadása – még ha arra a lízingszerződés szerinti valamennyi részlet lejártát követően kerül is sor – az „elállás, a teljesítmésmeghiúsulás, a teljes vagy részleges nemfizetés” tényállását valósítja meg, amelynek alapján az adóalapot csökkenteni kell?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését, 14. cikkét, valamint 24. cikkének (1) bekezdését, hogy a vételi jog összege, amely a pénzügyi lízingszerződésből származó fizetési kötelezettségek legnagyobb részét képezi, és amelyet a lízingbevevő oly módon fizet meg a lízingbeadónak, hogy a tartozások megfizetésének elmaradása miatt a lízingbeadó visszaveszi birtokába a lízingtárgyat, azt egy harmadik személynek értékesíti, és az ezen értékesítésből származó vételár-többletet – amely többletből a záróelszámolás keretében levonta a vételi jog összegét is – kifizeti a lízingbevevőnek, a szerződés teljesítése és a termékértékesítés ellenértékének, és így a héa hatálya alá tartozónak; vagy az ingatlan bérletére vagy hasznosítására vonatkozó szolgáltatás ellenértékének (és így a törvény vagy az adóalany választása alapján a héa hatálya alá tartozónak); vagy pedig a szerződés felmondásából eredő kár megtérítésének tekintendő, amelynek megfizetésére a lízingbevevő nemteljesítésével okozott kár elhárítása céljából kerül sor, és amely nem kapcsolódik közvetlenül ellenérték fejében nyújtott szolgáltatáshoz, és így nem tartozik a héa hatálya alá?
- 3) A második kérdésre adandó olyan értelmű válasz esetén, miszerint termékértékesítés és a szerződés teljesítésének ellenértékéről van szó, fel kell tenni azt a további kérdést, hogy ellentétes-e a héa semlegességének elvével az, hogy a lízingbeadó kétszer fizette meg a héát, mégpedig először a pénzügyi lízingszerződés megkötésekor (beleértve a vételi jog szerinti vételárat is, amely a szerződéses összeg legnagyobb részét jelentette), majd másodszor a lízingbevevőt terhelő tartozások elmaradt megfizetése következtében az ingatlanok valamely harmadik személy részére történő (tovább) értékesítésekor, figyelemmel arra is, hogy az ezen második értékesítésből származó héateher a záróelszámolással a lízingbevevőre hárul?

⁽¹⁾ HL L 147., 2006.12.11.; 1. o.

A Bíróság elnökének 2014. március 13-i végzése (a Sąd Najwyższy [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji kontra Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, a P4 Sp. z o. o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji részvételével

(C-633/13. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Az eljárás nyelve: lengyel

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 71., 2014.3.8.